

پایش بازار

OIL AND NATURAL GAS PRICES (as of 11:30 AM CT 07/30/2021)

	Price	Change	%Change	Contract
WTI	73.94	+0.32	+0.43%	SEP 2021
Brent	76.34	+0.29	+0.38%	SEP 2021
Natural Gas (Nymex)	3.883	-0.176	-4.34%	AUG 2021

	Price	Change	%Change	Contract
WTI	71.77	-0.14	-0.19%	SEP 2021
Brent	73.77	-0.02	-0.03%	SEP 2021
Natural Gas (Nymex)	4.034	+0.031	+0.77%	AUG 2021

پویایی های بازار

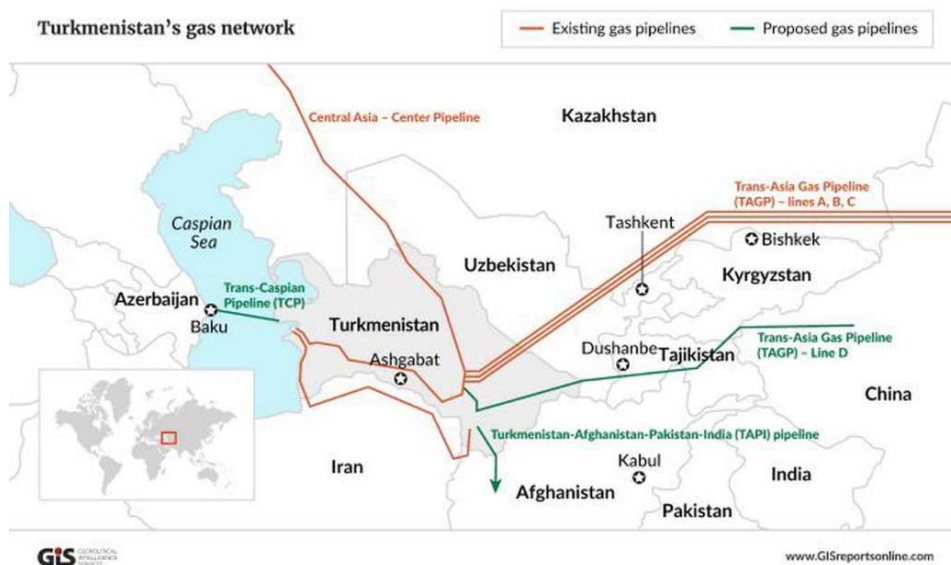
۱- قیمت نفت خام در هفته گذشته به تدریج بالا رفت و از مرز ۷۵ دلار هر بشکه گذشته و به ۷۶.۳۴ دلار هر بشکه در بازار بورس لندن برای نفت خام برنت برای تحویل در ماه سپتامبر رسید. قیمت نفت خام وست تگزاس اینترمدییت تحویل در کاشینگ در ماه سپتامبر به ۷۳.۹۴ دلار هر بشکه صعود کرد. قیمت گاز طبیعی در بازار هنری هاب به ۳.۸۸۳ دلار هر یک میلیون بی تی یو رسید که از شاخص ۴ دلار در هفته گذشته کمتر است. بنظر می رسد که اضافه شدن تولید نفت خام ایران و صادرات بیشتر این کشور، با توجه به مواضع جدید وزیر خارجه آمریکا در کویت از احتمال کمتری برخوردار است.

تفسیر هفته

۲- ترکمنستان کشوری در شمال شرقی ایران در آسیای مرکزی و یکی از جمهوری های بازمانده از فروپاشی اتحاد شوروی است. این کشور مشحون از منابع گاز طبیعی است، بطوریکه از نظر ذخائر گاز طبیعی اثبات شده پس از روسیه، ایران، و قطر چهارمین دارنده گاز در جهان است. بافت جمعیتی آن و اکثر مردم از چند قبیله مشخص هستند. گرایش رهبران این کشور در پس از استقلال در ۱۹۹۲ خط مشی بیطرفی و تا اندازه ای انزوا بود. اما از چند ماه قبل نشانه هایی از نزدیک شدن به چین و ارتقاء سطح همکاری های بین دو کشور از روابط اقتصادی صرف به همکاری های اقتصادی-سیاسی-امنیتی با چین به چشم می خورد. ترکمنستان برخلاف دیگر کشورهای آسیای مرکزی عضو سازمان همکاری های شانگهای که پکن در این سازمان حرف اول را می زند و سازمان پیمان امنیت دستجمعی

که مسکو بر آن مسلط است، نیست. تولید انبوه این کشور در پس از کشت پنبه در دوره شوروی اینک به استخراج و صادرات گاز طبیعی خلاصه می شود. همسایگی این کشور با مناطق بحران زا مانند افغانستان و عدم دسترسی به دریاهاى آزاد این کشور را ملزم به نزدیکی با یکی از قدرت های منطقه ای می کند. ترکمنستان دارای ۱۳ تریلیون متر مکعب ذخائر گاز طبیعی است که با تولید فعلی این کشور می تواند ۲۳۰ سال به تولید خود ادامه دهد. در ده سال اخیر ترکمنستان سالانه ۶۰ میلیارد مترمکعب گاز طبیعی تولید نموده است که در مقایسه با ایران با ۲۵۰ میلیارد مترمکعب در ۲۰۲۰ چندان به نظر نمی رسد. اما با توجه به مصرف این کشور یعنی ۳۰ میلیارد متر مکعب در ۲۰۲۰، این کشور توانایی صادرات گاز تولیدی خودش را دارد. در گذشته با توجه به وجود خطوط لوله دوره شوروی، ترکمنستان می توانست که تنها گاز خود را به روسیه شوروی و بعدا به فدراسیون روسیه صادر کند. با توجه به تسلط مسکو بر مقدرات ترکمنستان این کشور مبلغ قابل توجهی از صدور گاز به روسیه دریافت نمی کرد. در پس از ریاست جمهوری پوتین در ۲۰۰۰، قراردادی مابین روسیه و ترکمنستان منعقد شد که مقدار ۱۰۰ میلیارد مترمکعب از گاز ترکمنستان با قیمت ۱.۷۵ دلار هر میلیون بی تی یو خریداری شود، در حالیکه در همان زمان روسیه گاز طبیعی را به قیمت ۳.۴۵ دلار هر میلیون بی تی یو به آلمان می فروخت. در دوره ای ترکمنستان گاز خود را از طریق دو خط لوله به ایران می فروخت و حتی قراردادی برای انتقال گاز ترکمنستان به اروپا از طریق ایران و به روش سوآپ امضا شد. اما اختلافات ایران و ترکمنستان بر سر محاسبه قیمت گاز باعث توقف صادرات گاز این کشور به ایران شد. با ساخته شدن خط لوله گاز آسیای مرکزی-چین که دارای سه شعبه با مبداء ترکمنستان و یک شعبه از ازبکستان است، صادرات گاز به چین شروع شد. قیمت گاز طبیعی در ساحل چین در ۲۰۲۰ حدود ۵ دلار هر میلیون بی تی یو بوده و صادرات ۳۰ میلیارد مترمکعبی ترکمنستان به چین بازگشت پول قابل توجهی را برای ترکمنستان به همراه خواهد داشت. خطوط لوله توسط شرکت های چینی ساخته شده و اکنون علاوه بر عملیات انتقال گاز حتی حفاظت از لوله ها و تاسیسات آن به عهده شرکت های امنیتی خصوص چین است. گو این که اینک بخش قابل توجهی از این پول بابت ساخت خط لوله، تعمیرات و حفاظت از آن توسط شرکت های چینی برداشته می شود. می توان حدس زد که به تدریج ترکمنستان از حالت بیطرفی خارج شده و به چین نزدیک می شود. وزیر امور خارجه چین از عشق آباد در ماه گذشته دیدار داشت. دو طرف در مورد برآمدن مجدد طالبان تبادل نظر کردند. نماینده ترکمنستان در شورای حقوق بشر ملل متحد علیرغم انتقادات دیگر کشورها به چین در مورد وضعیت اوغورها در سینک یانگ و اتباع هنگ کنگ به نفع پکن رای داد. در جریان مباحثات مربوط به مشخص کردن رژیم حقوقی دریای خزر و آخرین نشست آن در قزاقستان، ترکمنستان توانست مجوز احداث خط لوله ترانس کاسپین که از ترکمنستان در بستر دریای خزر به جمهوری آذربایجان می رود را به دست آورد. در این صورت گاز ترکمنستان

میتواند به اروپا نیز صادر گردد. ایران به دلیل موقعیت ژئوپلتیک و دسترسی به دریاهای آزاد و بازارهای تقاضا و همگرایی فرهنگی موقعیت ممتازی را در ترکمنستان دارد که از آن استفاده نمی کند. در آخرین تحول رئیس جمهور ترکمنستان در حاشیه دیدار با دبیرکل سازمان همکاری های منطقه ای هادی سلیمان پور اظهار تمایل کرده بود که روابط با ایران گسترش یابد.

۳- در همین حال در ساحل جنوبی، چین در نظر دارد تاسیسات بزرگ واردات گاز طبیعی از دریا و ذخیره سازی آن را در استان گوانگدانگ شروع نماید. مجموع سرمایه گذاری برای تاسیسات تبدیل گاز طبیعی مایع شده (ال ان جی) به گاز طبیعی و انبارسازی آن حدود یک میلیارد دلار برآورد شده است. شرکت اکسون موبیل در این استان در نظر دارد که چند میلیارد دلار برای ایجاد پالایشگاه، کارخانجات پتروشیمی و از جمله تاسیسات ال ان جی سرمایه گذاری کند. در صورت اتمام تاسیسات ال ان جی، ظرفیت این تاسیسات ۴ میلیون تن در سال در فاز اول است. در فاز دوم ظرفیت واردات ال ان جی به ۱۰ میلیون تن در سال می رسد.

۴- وزارت نفت عراق اعلام کرده که صادرات نفت عراق در ماه ژوئن کمی کاهش یافته اما درآمد این کشور از محل صدور نفت خام افزایش پیدا کرده است. در مجموع عراق ۳.۳۳ میلیون بشکه در روز نفت در ژوئن صادر کرده که از این طریق ۶ میلیارد دلار درآمد داشته است. می توان در نظر گرفت که متوسط سالانه درآمد عراق از صادرات نفت خام به ۷۲ میلیارد دلار برسد. در همین حال مشخص شده است که سرمایه گذاری لازم برای توسعه میدان گازی منصوریه در استان دیاله در سالهای اخیر علیرغم مصوبه مجلس عراق انجام نشده است. این میدان به این دلیل اهمیت دارد که در صورت

توانایی برداشت از آن، عراق از واردات گاز طبیعی از ایران بی نیاز می شود. در این ماه یعنی ژوئیه
بنابر گزارش وزارت انرژی عراق ایران دوبار صدور برق به عراق را متوقف کرده است.
۵- آندونزی اعلام کرد که این کشور در سیاست گذاری های خود به نوعی هدف گذاری کرده تا سال
۲۰۶۰ به کربن صفر برسد. این کشور پیش بینی کرده که انتشار دی اکسید کربن در این کشور تا
سال ۲۰۳۰ به بیشترین اندازه (پیک) می رسد. آندونزی در سه سال قبل از اوپک خارج شد، چون
دیگر مقدار نفت خام تولیدی اش به اندازه ای نبود که صادرات داشته باشد. آندونزی در نظر دارد که
همچنان از ذغال سنگ برای تولید برق استفاده کرده و از روش های گیاهی و جنگلی به توازن در
مقدار دی اکسید کربن برسد.